

АКРАНИ

Вѣтре ле, вѣтре ле, буенъ акранино,
дето си страшно завилъ,
виждашъ ли колко тжга е сърдцата ни
днеска безъ жалость покрила?

Виждашъ ли колко сж глухи харманиѣ,
колко сж скръбни полетата,
виждашъ ли чумата какъ е изтръшкала
хората — вредомъ съсъ псетата?

Вѣтре ле, вѣтре ле, радость въ несретитѣ,
ти предъ вратитѣ ни спри,
грозенъ и страшенъ нахълтай въ кжщята ни
черната мжка грабни.

И литнешъ ли после надъ пуститѣ улици,
всѣки човѣкъ ти запри,
вѣтре, кажи му че скоро надъ нивитѣ
слънце ще пакъ запламти!